

Obrtnijske raznoterosti.

Južnoštajerska hranilnica v Celji imela je v letošnjem prvem polletju 319.374 gld. 53 kr. prejemkov, izlatkov pa 312.371 gld. 3 kr.; skupnega denarnega prometa je bilo 631.745 gld. 56 kr. Ako pomislimo, da se približno jednako razvija tudi tamošnja slovenska posojilnica, potem že lahko sodimo po teh številkah, na čegavih tleh stoji Celje! O da, številke govore glasno in jasno, zakaj so celjski nemškutarji postali toli nervozni.

Električne železnice v Evropi. Tekom minolega leta naraslo je število električnih železnic v Evropi od 43 na 70 in dolgot teh prog od 305 na 700 kilometrov. Od teh spada 366 kilometrov na Nemčijo, 96.26 na Francosko, 68.80 na Angleško, 44.90 na Avstrijo, 37.40 na Švico, 21.70 na Belgijo, 18.85 na Italijo, 14 na Španjsko, 10 na Rusijo, 10 na Srbijo, 6.50 na Švedsko in Norveško in 5.49 na Rumunsko.

Kmetijstvo.

Občni zbor kmetijske družbe kranjske

(Dalje.)

Podružnica Lesce predlaga: Kmetijska družba naj zopet daje za tukajšnji okraj bike belanske pasme na dražbo.

Učitelj Pogačnik ugovarja temu predlogu: Gorenjci imajo že tako lepo živino. Kmetijska družba naj se ozira v prvi vrsti na Dolenjsko in Notranjsko, ki ste gospodarsko slabejši in še le potem na Gorenjsko.

Tajnik Pirc pripoznava, da ima leška občina najlepšo živino, toda ravno ta prošnja podružnice Lesce kaže, da so občani umni živinorejci. V teku mnogih let, odkar niso dobili nobenega bika od drugod, se je goved nekoliko poslabšala in potrebna je zopet čiste krvi, da se povzdigne živinoreja na prejšnjo stopnjo. Nasproti gosp. Pogačniku izjavi, da glavni odbor nikakor ne daje prednosti Gorenjcem. Odkar je začela kmetijska družba kupovati bike in jih oddajati kmetovalcem, to je od l. 1868, je oddala 648 bikov. Od l. 1868. do 1872. jih je delila zastonj. Takrat jih je razdelila v jednaki meri na Gorenjsko, kakor na Dolenjsko in Notranjsko. Od l. 1872. do 1890. jih je dajala družba kmetovalcem po dražbi. V tej dobi je res prišlo največ bikov na Gorenjsko in to radi tega, ker so se Gorenjci najbolj zanje potegovali. Prišli so Gorenjci celo v Trebnje na dražbo. Pri dražbi se je pa zamoglo ozirati samo na tistega, kateri je ponudil najvišjo svoto. Dolenjci so se prav malo potrudili, da bi dobili bike plemenjake. Ko je imela biti pred nekaterimi leti dražba bikov v Novem mestu, dobil je glavni odbor jeden dan pred dražbo telegram, da ni upanja, da bi se v Novem mestu oddali biki.

Predlog podružnice Lesce se potem vspejme.

Podružnica planinska predlaga, da bi kmetijska družba kupovala tudi telice ter jih oddajala živinorejcem proti polovični ceni.

Tajnik Pirc izjavi, da družba nima potrebnih sredstev, da bi kupovala tudi telice. Zboljšanje živinoreje se

poprej doseže z dobrimi biki, ki lahko otolete na leto 80—100 krav, kakor s kravami, ki k večjemu po osem telet narode. Predlog naj se torej odkloni. Obvelja.

Podružnica Bohinjska Bistrica predlaga: Živinozdravnik naj bi prihajal iz Radovljice redno vsak mesec jedenkrat v Bohinj. Zastopnik podružnice, župnik Ažman, zagovarja ta predlog z ozirom na število živine v Bohinjski dolini in z ozirom na oddaljenost Bohinja od Radovljice.

Učitelj Pogačnik želi, da bi se živinozdravnik nastanil v kraji, kjer je središče živinoreje.

Zastopnik poljanske doline želi, da bi tudi v Poljane prihajal živinozdravnik iz Kranja vsaki mesec jedenkrat.

Tajnik Pirc ugovarja nasvetu Pogačnikovemu. Okrajni živinozdravnik ima s sanitarnimi razmerami toliko opravila, da mora biti na sedeži okrajnega glavarstva. Ako hoče ljudem ustreči, mora dostikrat hoditi zdraviti živino izvan uradnih ur. Večje občine naj bi si skušale dobiti lastnega živinozdravnika zlasti, ker je deželni zbor dovolil znatne podpore tistim živinozdravnikom, ki bi se nastanili izven sedeža okrajnih glavarstev. Sicer pa priporoča, predlog podružnice bohinjsko-bistriške.

Se vsprejme.

Podružnica črnomaljska predlaga: L. 1895. naj se priredi premovanje govedi v Črnomlji.

Poročevalec tajnik Pirc stavi nasvet: Pri razdelitvi krajev za premovanje naj se ozira glavni odbor na željo črnomaljske podružnice. Se sprejme.

Podružnica novomeška predlaga: Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe naj se ozira pri razdelitvi plemenskih ovnov na Dolenjsko. Se sprejme.

Podružnica Lesce predlaga, naj bi kmetijska družba zopet začela vpeljavati ovne ukviškega plemena, ker taki v Lescah najbolj ugajajo.

Tajnik Pirc nima nič proti temu predlogu, reče le, da pravega razloga nimajo Leščani proti bergamaškemu ovnom, s katerimi se povsod jako pohvalijo. Leščanom menda samo radi tega ne ugaja bergamaško pleme, ker nima onega črnega kroga okrog očij, kakor ukviško pleme. Predlog podružnice Lesce je bil vsprejet.

Novomeška podružnica predlaga: Kmetijska družba naj kupi pet berkširskih čistokrvnih mrjaščekov in naj jih brezplačno odda v šentjarnejsko okolico za poskušnjo in sicer takim gospodarjem, ki so vneti za umno prasičjo rejo. Predlog utemeljuje predsednik novomeške podružnice Rohrman. Jorkširci so za Kranjsko premehki in tudi malovredni za pašo. Mladiči pogostokrat bolehajo. Berkširsko pleme je sicer tudi na Angleškem doma, toda iz bolj mrzlih krajev. Berkširsko pleme je utrjeno, se lahko pase. Praseta se hitro razvijajo. Na Angleškem to pleme vedno bolj spodriva jorkširce. Tudi na Štajerskem so jih že vpeljali ter se prav pohvalijo ž njimi. Naj bi se torej tudi pri nas poskušalo s tem plemenom.

Grof Barbo ni sicer proti berkširskemu plemenu, vendar mora zagovarjati jorkširsko pleme, katero redi že